

Obecná a měšťanská škola (německá) Rozvadov

1920 – 1930

Inventář

Číslo EL NAD: 249
Evidenční číslo pomůcky: 299

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	7
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	7
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	8
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	8
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	9
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	10
Inventární seznam.....	11

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Základy novodobého základního školství byly položeny v r. 1774 „Všeobecným školním řádem“ (Allgemeine Schulordnung für die deutschen Normal-, Haupt- und Trivialschulen in den sämtlichen k. k. Erbländern) vydaným císařovnou Marií Terezií na podkladě návrhu vypracovaného císařským rádcem a osvíceným augustiniánským opatem kláštera ve slezské Zaháni, Johannem Ignazem von Felbingerem. Zásadní roli v nově konstituovaném školském systému sehrála i za tím účelem zřízená dvorská studijní komise.

Všeobecným školním řádem byla dána struktura tzv. nižšího školství, které v podstatě existovalo do poloviny 20. století a nahradilo tak školský systém do té doby organizačně i pedagogicky nejednotný a roztržštěný. Dokument jako zásadní změnu oproti dosavadní praxi stanovil, že vrchní dozor nad školstvím přešel z církve na stát, neboť v každém hlavním městě jednotlivých zemí byla zřízena zemská školní komise při zemské vládě. Komise se starala o zřizování nových škol a spravovala zemský školní majetek. Ustanovovala pro jednotlivé obvody školní dozorce, kteří s podporou krajských úřadů dohlíželi na stav školství. Obvykle byli do této funkce ustanovováni vikáři. V jednotlivých místech pak byl svěřen dozor nad školou místnímu faráři. O materiální stránku věci se staral vrchností ustanovený světský dozorce, obvykle panský úředník nebo vážený občan.

Císařský předpis stanovil tři typy škol:

Triviální školy (označované jako farní nebo filiální v případech, kdy byly zřízeny při farářích či filiálních kostelích) byly nejčastěji jednotřídní, více tříd měly výjimečně. Poskytovaly šestileté základní vzdělání dětem od 6 do 12 let v předmětech čtení, psaní, počítání, náboženství s mravoukou na něm založenou a uvedení k hospodářství. Docházka do těchto škol byla povinná a výuka probíhala v mateřském jazyce. Císař Josef II. vydal nařízení, že obecná škola má být zřízena i všude tam, kde je v obvodu půl hodiny 90 - 100 dětí školního věku. To v důsledku znamenalo zvýšení dosavadního počtu triviálních škol.

Hlavní školy zakládáné ve větších městech bývaly o 3 případně 4 třídách a poskytovaly vzdělání v řadě dalších předmětů navíc oproti školám triviálním. Vyučování se uskutečňovalo v němčině.

Normální nebo-li vzorné školy byly zřízeny v hlavních městech jednotlivých zemí, měly 4 třídy a jejich výuka v německém jazyce byla postavena na rozšířené osnově hlavních škol.

Za císaře Františka II. byl v r. 1805 vydán nový zákoník obecného školství, Politické školské zřízení (Politische Verfassung der deutschen Schulen für die k. k. österreichischen Provinzen mit Ausnahme von Ungarn, Lombardie, Venedig und Dalmatien), který znamenal opětovné získání dominantního vlivu církve na školství. Ponechal základní rozdělení škol, navíc přinesl zřizování reálných škol ve městech pro vzdělání obchodnického a úřednického dorostu. Ve městech mohly být zřizovány dívčí školy.

Většina triviálních škol měla jediného učitele na 100 žáků. Pokud jejich počet přesáhl toto číslo, býval učiteli přidělen pomocník. Školní budovy se pořizovaly tak, že vrchnost poskytla stavební materiál, školní patron (obvykle místní farář) zajistil řemeslníky a vesnice dodala ruční a potažní robotu. Školní povinnost se vztahovala i na děti pracující v továrnách, které se vzdělávaly o sobotách a nedělích, resp. dorost starší 12 let, jenž měl na venkově

navštěvovat zprvu do 18, později do 15 let, nedělní opakovací hodiny. V každém kraji byla zřízena alespoň jedna hlavní škola.

Podmínkou pro vykonávání práce učitelského pomocníka býval pro triviální školy tříměsíční, pro hlavní školy šestměsíční, přípravný kurs (preparandie) zakončený zkouškou. Pokud se pomocník při výuce osvědčil, mohl udělat další zkoušku na samostatné učitelství. Od r. 1832 bylo přípravné období nezbytné pro získání učitelské kvalifikace prodlouženo na 6 měsíců pro triviální školy a na 1 rok pro hlavní školy. V r. 1841 pak byla doba přípravy sjednocena na 1 rok pro oba typy škol.

Učitel býval doporučován zemskou vládou, majitelem panství či patronem školy, obcí nebo farářem a umístovací dekret vydávala konsistoř. Učitele vzorných a hlavních škol jmenovala dvorská komise. Dohled nad hlavními a triviálními školami náležel jednak místnímu duchovnímu správci, jenž byl přímým představeným učitele i školy, na niž zároveň vyučoval náboženství a současně světskému správci dohlížejícímu na řádný stav školní budovy a školní docházku. Právní základ zavedený Politickým školským zřízením v podstatě přetrval až do 2. poloviny 19. století, neboť uvedený předpis byl postupně rozvíjen dalšími úpravami.

V r. 1848 bylo ve Vídni zřízeno namísto dosavadní dvorské studijní komise ministerstvo veřejného vyučování, vzápětí přejmenované na ministerstvo kultu a vyučování. Následně pak byly v jednotlivých zemích monarchie konstituovány zemské školní úřady, do jejichž kompetence spadala správa obecných a středních škol. V jejich čele stáli zemští školní inspektoři. V každém politickém okrese byl ustanoven okresní školní inspektor, obvykle místní vikář. Od následujícího roku 1849 byla stanovena doba vzdělání pro učitele na 2 roky.

Mezi roky 1852 - 1858 byla provedena reorganizace hlavních škol tak, aby byly všude čtyřtřídní. Tam, kde byly čtvrté třídy již dříve, specializovaly se tyto školy jako reálné nebo měšťanské, a označovaly se proto jako nižší reálky či měšťanky. Pokračovalo se v nich ve výchově měšťanské mládeže pro obchod, řemeslo a hospodářství na základě daném triviální školou.

Konkordátem mezi rakouským císařem a papežem byla dominantní úloha ve školství od r. 1855 nakrátko vrácena církvi, nicméně vydáním řady zákonů v 60. letech 19. století se školství postupně vrátilo do pravomoci státu, stalo se záležitostí převážně civilní a zejména věcí decentralizovanou, v kompetenci jednotlivých zemí. V Čechách byl tento proces zahájen zákonem č. 33/1864 Z. z. o částečném zrušení školního patronátu a zákonem č. 1/1866 Z. z. o provedení rovného práva obou zemských jazyků ve školách obecných a středních.

Základní zásady pro další vývoj zemského školství mj. stanovil zákon č. 142/1867 Ř. z., který státu vyhrazoval právo nejvyššího řízení a dozoru nad vyučováním a vychovatelstvím. Zákonem č. 84/1868 Ř. z. byla určena základní pravidla pro vztah školy a církve.

Vyvrcholením legislativního procesu ve školství bylo vydání říšského zákona č. 52/1869 Ř. z. o obecných (v českém překladu někdy národních) školách. Zákon stanovil interkonfesijnost obecné školy, rozšířil trivium o četné další předměty, položil meze náboženskému vyučování, dal pevný základ měšťanské škole, stabilizoval osmiletou školní povinnost, upravil školní docházku, nově uspořádal přípravné i navazující vzdělávání učitelů, vymezil způsobilost k vykonávání učitelského úřadu (čtyřleté studium na učitelském ústavu) a způsob dosazování učitelů, vytkl povinnost ke zřizování a provozování škol a upravil předpisy a podmínky pro soukromé školství.

Některá ustanovení výše uvedeného zákona byla později upravena tzv. školskou novelou, zákonem č. 53/1883 Ř. z. Ještě za éry monarchie, ale následně i během existence Československé republiky navázala na oba zákony řada dalších zákonů a předpisů, jimiž byly upravovány jednotlivé problémy školství.

Na základě uvedené legislativy byly obecné (národní) školy (Volksschulen) určeny pro vzdělání mládeže ve věku školou povinném po dobu prvních pěti let školní docházky, případně pro vzdělávání v dalších třech letech školní povinnosti, pokud žáci nepřešli na školu měšťanskou nebo některou ze středních škol.

Veřejné obecné školy byly v Čechách zřizovány všude tam, kde v osadě nebo několika osadách (samotách) ležících v okruhu 1 míle (od r. 1876 v okruhu 4 km) bylo v pětiletém průměru více než 40 dětí ročně. Pakliže byla pro děti docházka z důvodu obtížných komunikací komplikovaná, mohly úřady přistoupit ke zřizování expozitur škol. K výuce na expozituře pak býval určen některý z učitelů obecné školy. Pokud byla škola nejméně 5 let nucena dělit většinu tříd, bývala následně rozdělena na 2 samostatné školy. Jestliže byla škola v lidnatém místě nebo počet zákonem vyžadovaných učitelů byl vyšší než 6, docházelo k jejímu dělení podle pohlaví a vzniku chlapeckých, resp. dívčích škol. Od školního roku 1932/33 byl stanoven maximální počet 50 žáků pro jednotřídky. Ve dvoutřídkách a vícetřídkách smělo být ve třídě nejvýše 60 žáků.

Měšťanské školy (Bürgerschulen) byly vyšším stupněm obecných škol určeným pro vzdělání v 6. - 8. roce školní docházky. Dle zákona byla veřejná měšťanská škola jako nezbytná zřizována v obvodě každého politického okresu. Další mohly být zřizovány při obecných školách s alespoň 400 dětmi. Do měšťanských škol měly za povinnost docházet děti, které měly tuto školu ve školním obvodu. V případě, že měla smíšená měšťanská škola alespoň 3 roky po sobě více než 300 žáků, došlo k jejímu rozdělení na dvě samostatné školy: chlapeckou a dívčí. Na základě tzv. malého školského zákona č. 226/1926 Sb. byly při měšťanských zaváděny pokračovací školy (živnostenské, kupecké, lidové hospodářské) a pokračovací kurzy pro 14 – 16letou mládež. Počínaje školním rokem 1932/33 nesměl být počet žáků v jednotlivých třídách vyšší než 60. Od r. 1941 byly přejmenovány na hlavní školy.

Obecné i měšťanské školy měly přidělen svůj tzv. školský obvod (tvořený kromě obce osadami, jejich částmi a samotami), který se až na nepatrně výjimek shodoval s obecními hranicemi. O majetkoprávní a provozní stránku škol v rámci školních obcí pečovaly od r. 1873 veřejné úřady - místní školní rady. Okresní školní rada pak zastupovala zájmy tzv. školního okresu navenek, vedla jednání o úpravě a rozšíření existujících škol či zřizování nových škol, prozatímně obsazovala uprázdněná učitelská místa apod. Na fungování školství v jednotlivých školských okresech dohlíželi státní zaměstnanci, okresní školní inspektoři. Nejvyšším dozorcím úřadem byla v jednotlivých zemích zemská školní rada.

Školský systém konstituovaný v rakouské monarchii ve 2. polovině 19. století a doplňovaný a upravovaný předpisy Československé republiky, byl v hlavních rysech uplatňován v podst. až do r. 1948, resp. 1953, kdy po zavedení socialistického společenského uspořádání došlo i na změnu struktury školství.

V pohraničí však v důsledku změn souvisejících s koncem 2. světové války byly v r. 1945 obecné školy (Volksschulen) plošně prozatímně uzavřeny (viz Výnos MŠO poř. č. 18 z 7. VI. 1945, č. 2641 pres.) a následně zrušeny (viz Výnos MŠO poř. č. 90 z 16. X. 1945, č. 8551 pres). Od září 1945 byly nově otevírány české obecné školy pro děti dosídlenců.

O počátcích školství v Rozvadově (Rosshaupt) lze hovořit k r. 1757, kdy místní matrika zaznamenala učitele Johanna Wenzela Grünbauera. Ten měl ve vsi učit až do r. 1803. Poté v triviální škole působili Bartolomeus Hüttl a následně až do předčasné smrti v r. 1853 jeho syn Josef. Po něm stál v čele školy do r. 1885 Johann Titz.

Škola původně sídlila v dřevěném obecním domku čp. 51, který zdaleka nesplňoval nároky na výuku, a proto bylo v r. 1855 rozhodnuto o výstavbě nové školní budovy. Např. v r. 1858 totiž do školy docházelo 204 žáků. Od r. 1862 byla škola rozšířena na dvoutřídní. Obec téhož roku pro školu zakoupila objekt čp. 3 (nepoužívanou starou celnici), nechala jej stavitelem Johannem Thurnerem z Přimdy přestavět a dne 26. října 1862 vysvětit.

Jako učitelé se zde od r. 1862 vystřídali Franz Mukla, Karl Liebl, Johann Mulzer a Andreas Blaha. V r. 1883 došlo na další rozšíření školy na trojtřídní a od r. 1885 byl řídícím učitelem jmenován syn Johanna Titze, Georg, jemuž s výukou pomáhal Andreas Maier.

V r. 1889 spadaly do rozvadovského školního obvodu i osada Cirk (Zirk), samoty Hüttenstaude, Iltismühle, Schafhütte a osada Střeble (Ströbl) se samotami Neuuhof a Neumühle. Do trojtřídky toho roku docházelo 256 dětí, které s řídícím Titzem a učitelem Maierem vzdělávali i podučitel Johann Krankl a učitelka ručních prací Marie Titz.

Od 1. ledna 1892 byla škola rozšířena o čtvrtou třídu. V r. 1914 byl zaznamenán pedagogický sbor ve složení: řídící učitel Georg Titz, učitelé Johann Deglmann, Anton Sauer, Josef Löw, Franz Steinsdorfer, Franz Müller a industriální učitelka Marie Titz. Řídící učitel Titz stál v čele obecné školy do r. 1921 a učil tu až do své smrti v r. 1923.

Součástí rozvadovské školy bývala i expozitura v osadě Střeble (Ströbl). V lokalitě o přibližně 20 domech rozestých okolo panského zámku, statku a sklárny žilo v průměru necelých dvě stě obyvatel. Jako první pedagog zde byl již k r. 1802 zmiňován učitel Magerl. V r. 1825 do školy docházelo 32 žáků. Jejich počet se pak snižoval v důsledku uzavření sklářského provozu. V r. 1899 okolo dvaceti žáků vyučoval Georg Eckert. Expozitura nikdy neměla vlastní budovu a sídlila v pronajatých prostorách zprvu čp. 5, po r. 1923 v čp. 10 a naposledy v čp. 8. Učitelé se zde velmi často střídali. K r. 1894 je uváděn podučitel s českým jménem Alois Švehla. Naposledy v expozituře působila učitelka Emilie Langstein.

Vysoký počet žactva v místě, které bývalo odedávna významným hraničním přechodem a kde žilo v období vzniku Československa okolo patnácti set obyvatel, vyvolal potřebu zřízení pokračovacího vzdělávacího ústavu. Po téměř dvouletém jednání došlo na zřízení měšťanské školy a na počátku ledna 1921 byla v první třídě měšťanky zahájena výuka. Obecná i měšťanská škola měly společné ředitelství a jako první byl provizorně pověřen správou školy Franz Löw. Obecná škola pak byla zredukována na trojtřídní s tím, že čtvrtá třída zůstávala tehdy, když některá z tříd měla více než 80 žáků.

Od července 1921 byl jmenován ředitelem školy Ludwig Patzak. Do r. 1925 stál v čele pedagogického sboru tvořeného odbornými třemi učiteli měšťanky (Josef Steinsdorfer, Franz Löw a Ferdinand Autherid) a čtyřmi učiteli obecné trojtřídky (Anton Sauer, Josef Nistler, Albert Thomayer a industriální učitelka Marie Müller). Po jeho penzionování bylo vedení školy nakrátko svěřeno Ferdinandu Autheridovi a i když byl od počátku školního r. 1926/27 do čela školy jmenován jako definitivní ředitel okresní školní inspektor v Kraslicích Anton Sladek, Autherid vedl jako zastupující ředitel školu až do r. 1934. Po něm následující tři roky Johann Goblirsch a jako poslední řídil obecnou a měšťanskou školu Franz Stadler v letech 1937-1945.

V polovině 20. let 20. století dospěla k vrcholu potřeba zřízení odpovídajícího zázemí

pro školu, již navštěvovaly stovky žáků nejen z rozvadovského školního újezdu. V průběhu r. 1926 byla nákladem téměř půl milionu korun postavena budova čp. 142. Realizaci zajistili stavitel Ludwig Lockl z Tachova s rozvadovským zednickým mistrem Johannem Schmiedem a 13. listopadu 1927 byla budova vysvěcena.

Od r. 1873 škola náležela do obvodu školního okresu Tachov a vyšší dohled nad ní tudíž vykonávala do r. 1938 Okresní školní rada v Tachově, poté do r. 1945 Kreisschulamt v Tachově.

Na výuku v rozvadovské škole navázali dosídlenci již v r. 1945 a ve škole se učilo až do r. 1961. Poté se škola přestěhovala do účelové novostavby, v níž první stupeň základní školy funguje dosud. Původní školní budova přešla do majetku ministerstva vnitra a dnes je v ní umístěno policejní oddělení.

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Na každé obecné i měšťanské škole byly dle § 136 Řádu školního a vyučovacího pro školy obecné a měšťanské vydaného Nařízením ministerstva věcí duchovních a vyučování č. 159/1905 Ř. z. povinně vedeny a do „školního archivu“ ukládány úřední spisy: školní kronika, školní inventář, jednací protokoly, index normálí, knihovní katalogy, seznam knih pro chudé žáky, třídní výkazy docházky a prospěchu žactva a třídní knihy. Vedení úředních spisů a korespondence školy měl v popisu práce určený správce školy, případně třídní učitelé.

Za dobu činnosti školy nepochybně vznikla četná agenda, z níž se však dochovala jediná kniha, kronika z let 1920-1930. Ta byla převzata do Okresního archivu Tachov z někdejší Národní školy v Rozvadově v rámci průzkumu školního archivu dne 21. ledna 1958 (číslo přírůstku 54). Ostatní agenda školy je dosud nezvěstná. Stejně tak se nedochovaly žádné dokumenty z činnosti expozitury ve Střebli.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

V archivním souboru Obecná a měšťanská škola (německá) Rozvadov je uložena školní kronika z let 1920 – 1930.

Do inventarizace byl zahrnut veškerý archivní materiál původce. S ohledem na neexistující spisový plán a torzovitost dochovaných dokumentů bylo při koncipování inventárního seznamu vycházeno ze základního systému řazení a zároveň přihlédnuto k pořadí písemností tak jak určoval § 136 Řádu školního a vyučovacího pro školy obecné a měšťanské vydaného Nařízením ministerstva věcí duchovních a vyučování č. 159/1905 Ř. z.

Ve škole bezpochyby bývala systematicky vedena spisovna a jednotlivé dokumenty, jak dokazuje signatura „I No 7“ na titulním listu knihy, byly předpisově evidovány. Archiválie nese na titulním listu za nadpisem Chronik označení (IV. Band.), z čehož (a také z datace 1920-1930) vyplývá, že školní kroniku pravděpodobně představovalo 5 knih, přičemž tři byly napsány do r. 1920 a pátá mohla být vedena od r. 1930 až do konce existence školy. Dochovaná kniha obsahuje 142 označených a zcela popsáných stran a na posledních 13 listech je připojen společný jmenný a věcný rejstřík. Na poslední straně pak jsou sepsána nejdůležitější data a záznamy o událostech v desetiletí 1920-1930.

V průběhu pořádání nebyly navrženy žádné písemnosti k vnitřní skartaci.

Dochovaná archiválie je kategorie I.

Jazykem archivního souboru je němčina.

Fyzický stav archivního souboru není dobrý, vazba knihy je rozpadlá.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Celý archivní soubor je badatelsky omezeně využitelným zdrojem informací ke studiu dějin školy, resp. školního obvodu. Společně se soubory Obecná škola s československým jazykem vyučovacím, Mateřská škola a Základní škola podávají víceméně ucelený obraz školství v obci po vzniku Československa. Vhodně též doplňuje informace obsažené v souborech ostatních původců do r. 1945: Archiv obce, Farní úřad a Spořitelní a úvěrní spolek pro Rozvadov a Nové Domky, resp. poválečných původců: Místní národní výbor a Celní úřad. Může posloužit i ke zpracování dějin regionu z řady úhlů pohledu. Archiválie obsahují údaje, které lze využít např. i k národnostním, sociálním, demografickým a dalším tématům.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archiválie souboru Obecná a měšťanská škola (německá) Rozvadov 1920 – 1930 uspořádala a inventární seznam vypracovala v prosinci 2006 Dana Bízová. Revizi inventárního seznamu provedla, úvod napsala a inventář sestavila v listopadu 2007 PhDr. Markéta Novotná ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 30. května 2008

Dana Bízová, PhDr. Markéta Novotná

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

- Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov 1925
- Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Tachau, Tachov 1914
- Dobeš J., Hledíková Z., Janák J.: Dějiny správy v českých zemích, Praha 2005
- Hamperl W.-D.: Die verschwundenen Dörfer im ehemaligen Bezirk Tachau, Altenmarkt 2004
- Havelka F., Placht O.: Příručka školské a osvětové správy, Praha 1934
- Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau-Pfraumberg, Weiden 1973
- Janouškovec J.: Soupis kronik z okresu Tachov, uložených v okresním archivu, in: Sborník okresního muzea v Tachově, 1978/11, Tachov 1978
- Köferl J.: Der politische Bezirk Tachau – Eine Heimatskunde für Haus und Schule, Tachov 1890
- Popis obecného školství v Království Českém, Praha 1889
- Rozvoj socialistického školství na Tachovsku, Tachov 1981
- Seznam národních škol a jejich učitelstva v Československé republice podle stavu ze dne 31. října 1933, Praha 1934
- Schematismus des Volksschulwesens im Königreich Böhmen, Praha 1891
- Schematismus für das Königreich Böhmen, Praha 1877
- Schuster F.: Tachau-Pfraumberger Heimat, Weiden 1962
- Sommer J. G.: Das Königreich Böhmen – 6. Band Pilsner Kreis, Praha 1838
- Stocklów J.: Geschichte der Stadt Tachau mit teilweiser Berücksichtigung der Herrschaft Tachau, Tachov 1878
- Valečková J.: Dějiny škol na Přimdsku, diplomová práce, Plzeň 2003
- Věstník Ministerstva školství a osvěty – ročník 1945

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AP	archivní pomůcka
bm	běžný metr
čp.	číslo popisné
EL NAD	evidenční list národního archivního dědictví
GI	generální inventura
JAF	Jednotný archivní fond
k. k.	kaiserlich und königlich
l.	léta
MŠO	Ministerstvo školství a osvěty
NOŠ	německá obecná škola
pres.	presidiální
r.	rok
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka (zákonů)
ZDŠ	základní devítiletá škola
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
Úřední knihy			
1	Kronika (Chronik Volks und Bürger-Schule Rosshaupt)	1920 – 1930	K 1

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Obecná a měšťanská škola (německá) Rozvadov
Značka archivního souboru:	NOMěšťŠ Rozvadov
Časový rozsah:	1920 – 1930
Počet evidenčních jednotek:	1 úřední kniha
Počet inventárních jednotek:	1
Rozsah bm:	0,02
Stav ke dni:	30. května 2008
Archivní soubor zpracovaly:	Dana Bízová, PhDr. Markéta Novotná
Pomůcku sestavily:	Dana Bízová, PhDr. Markéta Novotná
Počet stran:	13
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl